

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ЗИМЕН ПЪТ

Превод от руски: Григор Ленков, —

chitanka.info

Ясен лунен рог пробива
накълбената мъгла,
тъжна светлина разлива
върху тъжните поля.

В ширинето зимно, скучно
бързо тройката лети
и звънчето еднозвучно
уморително ехти.

С нещо родно ме облъхва
на коляра песента:
ту в сърдечна скръб заглъхва,
ту кипи от радост тя...

Нито огън, нито хижи.
Глухо, снежно... През степта
само стълб след стълб се ниже
с верстите край мен в нощта...

Скучно, тъжно... Утре, Нина,
ще се вгледам до захлас
в теб край топлатата камина,
без да се нагледам аз.

Щом дванадесет удари,
с близките ще се простим
и ще ги изпратим ние,
но не ще се разделим.

Нина, тъжно е полето,
дреме старецът пред мен,
еднозвучно е звънчето,
месецът е замъглен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.